

**УКАЗОМ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ
ВІД 16 БЕРЕЗНЯ 2017 р. № 65/2017
СЕРГІЯ ПЕТРОВИЧА ГОЛОВАТОГО
ПРИЗНАЧЕНО
ЧЛЕНОМ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ КОМІСІЇ
«ЗА ДЕМОКРАТІЮ ЧЕРЕЗ ПРАВО»
(ВЕНЕЦІЙСЬКА КОМІСІЯ)**

Сергій Петрович Головатий народився 29 травня 1954 р. у м. Одесі.

Розпочав трудову діяльність, працюючи укладачем готової продукції Смілянського хлібокомбінату (1971–1972 рр.). Вищу освіту здобув, закінчивши з відзнакою факультет міжнародних відносин та міжнародного права Київського університету ім. Т. Г. Шевченка (нині — Київський національний університет імені Тараса Шевченка, Київський університет) за спеціальністю «Міжнародне право»

(1977 р.). По закінченні університету працював на посаді старшого інженера групи прийому іноземних спеціалістів у ректораті Київського університету (1972–1977 рр.). З 1977 р. по 1980 р. навчався в аспірантурі цього ж Університету.

У грудні 1980 р. захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня «кандидат юридичних наук» за спеціальністю «Міжнародне право».

Основні етапи наступного періоду трудової діяльності включають роботу

в Інституті соціальних та економічних проблем зарубіжних країн АН УРСР на посадах молодшого наукового (1980–1987 рр.) та старшого наукового (1987–1990 рр.) співробітника. З 1981 р. по 1985 р. працював викладачем кафедри міжнародного права Київського університету. У 2011–2013 рр. — професор кафедри теорії права цього ж Університету.

За рішенням Президії Академії наук СРСР (1988 р.) отримав вчене звання «старший науковий співробітник» (за спеціальністю «Міжнародне право»). З 1996 р. — член-кореспондент Академії правових наук України (нині — Національна академія правових наук України), з 2008 р. — член Міжнародної асоціації конституційного права (*IALC-AIDC*).

У 2009 р. рішенням Вченої ради Київського університету за підсумками захисту дисертації йому присвоєно науковий ступінь «доктор юридичних наук» за спеціальністю «Теорія та історія держави і права; історія політичних і правничих учень».

Був одним із засновників Народного Руху України (1989 р.).

Обраний народним депутатом України у шести скликаннях Верховної Ради України (1990, 1994, 1998, 2002, 2006, 2007 рр.). Перебував на посаді міністра юстиції (1995–1997, 2005–2006 рр.).

Від 1995 р. безперервно перебував у складі української делегації до Парламентської Асамблеї Ради Європи (далі — ПАРЄ), де обіймав посади:

— віце-президента ПАРЄ (2006–2009 рр.);

— голови Комітету з правил процедури та імунітетів (2002–2005 рр.);

— голови Комітету з юридичних питань і прав людини (2005–2006 рр.);

— голови Комітету з дотримання державами — членами Ради Європи

обов'язків та зобов'язань (Моніторинговий комітет, 2008–2010 рр.);

— заступника голови Комітету з юридичних питань та прав людини (із січня 2010 р.).

Із січня 2002 р. по січень 2010 р. — член Бюро ПАРЄ. У 2009 р. входив до складу Номінаційного комітету з присудження премії ПАРЄ в галузі прав людини.

Упродовж 1995–2001 рр. та 2005–2009 рр., а з 16 березня 2017 р. і донині — член Європейської Комісії «За демократію через право» (Венеційська Комісія) від України.

У 1997–2001 рр. — віце-президент та член Бюро Венеційської Комісії.

Із січня 2010 р. по січень 2013 р. — представник ПАРЄ у Венеційській Комісії.

Від 2 лютого 2016 р. по 16 березня 2017 р. — заступник члена Європейської Комісії «За демократію через право» (Венеційська Комісія) від України.

У рамках громадської діяльності обирався на керівні посади у громадських організаціях правничої професії національного та міжнародного рівнів як:

— президент Асоціації українських правників (1990–1995 рр.);

— президент Світового конгресу українських юристів (1992–1994 рр.);

— президент Української правничої фундації (1992–2009 рр.).

Опублікував понад 200 наукових праць із питань міжнародного та конституційного права. Головними працями є: «Верховенство права: монографія» (у трьох книгах) (К., 2006 р.), «Про людські права: лекції» (К., 2016 р.).

Напрями наукової діяльності: міжнародне публічне право, теорія права, конституційне право, права людини. Як доповідач брав участь у багатьох

міжнародних конференціях, семінарах, симпозиумах із питань міжнародного права, конституційного права, демократії, прав людини, верховенства права. Був викладачем із міжнародного публічного права та спецкурсу «Верховенство права» у Київському університеті.

Наукові дослідження здійснював в: Інституті Макса Планка з порівняльного публічного права і міжнародного права (м. Гайдельберг, Німеччина, 2001 р.); Школі права Єльського уні-

верситету (м. Нью-Гейвен, США, за Програмою обмінів Фулбрайта: 2002–2003 рр.); Інституті Макса Планка із зарубіжного та міжнародного кримінального права (м. Фрайбург, Німеччина, 2013–2014 рр.).

Нагороджений медалями: *Pro Merito* («За заслуги») Венеційської Комісії (2008 р.); *Pro Merito* («За заслуги») ПАРЄ із одночасним присвоєнням титулу «Почесний партнер Парламентської Асамблеї Ради Європи» (2013 р.).

Наукова рада та редакційна колегія журналу «Право України» вітають шановного Сергія Петровича — члена наукової ради нашого журналу — з призначенням на цю відповідальну посаду та бажають йому доброго здоров'я, невичерпної енергії, творчої наснаги на шляху зміцнення демократії та утвердження верховенства права в Україні!